

With the support of the
Creative Europe Programme
of the European Union

LIETUVOS
KULTŪROS
TARYBA

Projektą rėmė:

ES programa *Kūrybiška Europa*,
Lietuvos kultūros taryba

Leidėjas (vykdotojas): *Poetinis Druskininkų rudo*
www.pdr.lt

Iš prancūzų kalbos vertė ir *James Thomas* ir *Dainius Gintaras*
Redagavo *Palmira Mikėnaitė*

Apipavidalino *Tomas S. Butkus*
vario burnos | idėjų dirbtuvės
www.varioburnos.com

Tiražas: 1000 egz.
Išleista 2016 m. rugsėjo 1 d.

© Aurélia Lassaque, *Pour que chantent les salamandres* (Editions Bruno Doucey, 2013)
© Translated by *James Thomas* and *Dainius Gintaras*
© Photograph by *Evelyn Flores*

ISBN 978-609-95766-0-2

AURÉLIA

LASSAQUE

FRANCE

FANTASME

Il fait froid dans mon âme
C'est romantique et désuet
Moi
J'aurais pris le bateau en Grèce
A Santorin j'aurais glissé
Jusqu'à la mer
J'aurais pendu ma lampe
A la branche d'un olivier
Et dans une maison blanche
J'aurais aimé des pécheurs spirituels
Et des moines défroqués.

CRIME

La persienne battait
Contre le mur
Elle était seule
Au dedans de la maison
Pour veiller près du mort
Dans sa chambre à elle.
Seule avec lui
Et sa peur
Et ses jouets
Répandus sur le sol.
Elle songea qu'elle le veillerait
Jusqu'à l'aube
Puis lui ferait une tombe
Et un enterrement,
A ce lézard qu'elle avait tué.

:::

Sa peau chaude et obscure
Comme une nuit d'été
S'étire et dupe l'aube
Quand son corps de jument sauvage
A nouveau se déploie
Et creuse dans la profondeur de ses jambes
Un paradis d'oiseleur.

LE RÊVE D'ORPHÉE

Dans les enfers où les hommes
Ne sont plus que des ombres,
Je me ferai ombre au-dedans de ton corps.

Je construirai des cités de sable
Pour tarir le fleuve dont on ne revient pas.

Nous danserons sur des tours invisibles à nos yeux.

Je serai ta langue tranchée qui ne sait pas mentir.

Et nous maudirons l'amour qui nous a perdus.

LE RÊVE D'EURYDICE

Nous creuserons de nouveaux sillons que nous couvrirons de cendre.
Nous verrons mourir le vent qui charrie l'oubli.
J'aurai des pommes dans ma poche volées à plus pauvre que moi.
Nous les pèlerons avec des épées.
Et avec les restes de nos rêves
Nous en bâtirons d'autres
Par-delà les feux
Et la frontière du regard.

COMME UN JARDIN À L'ABANDON

Ta peau

Comme un jardin à l'abandon

Avec beaucoup de fleurs dedans.

Tu dis – J'aime tes longs cheveux –

Dans le creux de ta main

La clé d'une maison inconnue;

Celle de tes ancêtres.

Tu dis que les volets ont perdu leur couleur,

Comme les vieilles tortues qui encombrent la mer.

Tu as dénudé tes yeux

Sur mon épaule.

A l'heure de la prière,

Nous avons dessiné des oiseaux

Avec l'ombre de nos mains.

Tu me parlais d'arbres

Qui ouvrent leurs feuilles

Au clair de lune.

Et je ne t'écoutais pas.
Je ne voyais déjà plus tes mains
Qui ouvriraient
Bientôt loin de moi
Les volets ternes d'une maison
Au bord d'une rivière
Dont tu ne m'as jamais donné le nom.

:::

Il a bu le lait de sa mère,
Mangé la chair de sa femme,
Brûlé la cervelle de ses enfants;
Mais il ne comprend pas sa solitude.
Sa maison boit la pluie,
Sa terre avale les pierres.
Il demeura le roi de l'histoire qu'il raconte
C'est le privilège des monstres d'ici-bas.

RECIFE

La ville suspend son souffle.

Des enfants, le corps luisant,
Bondissent du récif
En poussant des cris de grenouilles.

Le vent du large
Répand sur l'asphalte
Un fracas de dépouilles métalliques.

Les chats abandonnent leurs proies
En direction du rivage.

C'est la nuit de la lune ronde,
La nuit du sang dans le sable,
La nuit qui n'oublie pas,
La nuit où les bandits mystiques s'engouffrent dans le ventre des églises,
La nuit où les mères regrettent leurs amants,
La nuit qui garde les yeux ouverts, une main sur la bouche,
La nuit des tables dressées dans le vide,
La nuit des cirques déserts,
La nuit de l'isthme de Cruz do Patrão
Où brillent sous la lune
Les crânes immaculés d'enfants d'Afrique.

AURÉLIA

LASSAQUE

FRANCE

Aurélia Lassaque (b. 1983) is a bilingual poet in French and Occitan. Interested in the interaction between various forms of art, she often cooperates with visual artists, videomakers, dancers and particularly musicians. She has performed all over the world, e.g. in Europe, Latin America, North Africa, Scandinavian countries and India. She is an active advocate of linguistic diversity and acts as literary advisor for the "Paroles Indigo" festival in Arles and the "Premio Ostana Scrittura in Lingua Madre" (Italy). Aurélia Lassaque's poetry collection *Pour que chantent les salamandres* (Editions Bruno Doucey, 2013) has been published in Norwegian (Forlaget Oktober, Oslo, 2015), Hebrew (Keshev Publishing House, Tel Aviv, 2014), Dutch (AzulPress Maastricht, 2014) and English (Francis Boutle Publishers, London, 2012). She has also written a doctoral dissertation on the Occitan Baroque drama.

FANTASY

My soul is cold inside;
It's quaint, romantic.
Me,
I would have boarded the boat in Greece.
At Santorini I'd have drifted
On the back of a mule
Right out to sea.
I would have hung up my light
On the branch of an olive tree.
Inside a whitewashed house
I'd have made love to divine fishermen
And defrocked monks.

CRIME

The shutter clattered
Against the wall;
She was alone
Inside the house,
In her room keeping watch
Over the dead body.
Alone with it,
Her Fear
And her toys
Scattered on the floor.
She thought she'd guard it
Until dawn
Then she'd make a grave
In which to bury
The lizard she'd killed.

:::

Her skin, hot and dark
Like a summer's night,
Stretches to catch out the dawn;
As her wild-mare body moves,
Uncoiling once more
Probing in the deepness of her limbs
A bird-catcher's paradise.

THE DREAM OF ORPHEUS

In the Underworld, where men
Are nothing more than shades,
I'll shadow myself within your body.

I'll fashion cities of sand to
That bleed dry the river of no return.

We'll dance upon towers that our eyes cannot see.

I'll be your severed tongue that can tell no lies.

And we'll curse the love that lost us.

THE DREAM OF EURYDICE

We'll dig other furrows and fill them with ash.
We'll see dying the carrier-wind of oblivion.
In my pocket I'll carry apples stolen from poorer souls than me.
We'll peel them with sabres.
With the remains of our dreams
We'll fashion others
Beyond the fires
And frontiers of our eyes.

:::

He drank the milk of his mother,
He ate the flesh of his wife
And burned the brains of his children;
Yet he can't fathom his feeling alone.
His house laps up the rain,
His land gorges on stones.
He'll always be king in the story he tells,
That's the privilege of monsters here below.

AURÉLIA

LASSAQUE

PRANCŪZIJA

Aurélia Lassaque (Aurelijas Lasak, g. 1983) yra dvikalbė poetė, rašanti prancūzų ir oksitanų kalba. Ją domina, kaip įvairios meno šakos susijusios tarpusavyje, tad daug dirba su videomenininkais, vizualiųjų menų atstovais, šokėjais, muzikais. Su pasirodymais yra buvusi įvairose Europos šalyse, Lotynų Amerikoje, Šiaurės Afrikoje, Indijoje. Aurelijos poezijos rinktinė *Kad dainuotų salamandros* (*Pour que chantent les salamandres*, 2013) jau išleista Norvegijoje, Nyderlanduose, Izraelyje, JK. Rašo daktaro disertaciją apie oksitanų barokinę dramą.

FANTAZIJA

Mano sieloje šalta
Tai taip romantiška ir pasenę
Tad
Norėčiau sėsti į laivą Graikijo
Santorine nusiridenčiau laiptais
Iki pat jūros
Pakabinčiau žibintą
Ant alyvmedžio šakos
Ir baltame name
Mylėčiausi su dvasingais nuodėmių žvejais
Ir vienuolytę pametusiais vienuoliais

NUSIKALTIMAS

Žaliuzės plakési
Į sieną
Visam name
Ji tūnojo viena
Savo kambarį
Budédama prie numirèlio.
Viena su juo
Su savo baime
Ir žaislais
Išmėtytais ant grindų.
Ji svajojo, kad budés prie jo
Iki aušros
Paskui paruoš kapavietę
Ir surengs laidotuves
Šiam driežui, kurj pati ir užmušė.

:::

Jos šilta ir tamsi
It vasaros naktis oda
Išsitempia ir apkvaišina aušrą
Kai jos laukinės kumelaitės kūnas
Vélei pasirąžo
Ir tarpukojo gelmėje išduobia
Rojų paukščių gaudytojui.

ORFÉJO SAPNAS

Pragare kur žmonės
Téra šešéliai
Aš tapsiu šešeliu tavo kūne.

Statysiu miestus iš smėlio,
Kad išsekinčiau upę, iš kurios niekada neišbrisim.

Mes šoksim mūsų akims nematomuos bokštuos.

Aš būsiu tavo išpjautas liežuvis, kuris nemoka meluoti.

Ir mes prakeiksime meilę, kuri mus pražudė.

EURIDIKĖS SAPNAS

Mes išduobsim naujas vagas ir jas užpilsim pelenais.

Regėsim, kaip miršta užmarštį nešantis vėjas.

Savo kišenėje turésiu obuolių, kuriuos pavogiau iš dar vargingesnio nei aš.

Mes juos nulupsime kardais.

Ir iš savo sapnų draiskanų

Sukurpsime kitus sapnus

Kitapus degančių

Žvilgsnių ribos.

KAIP APLEISTAS SODAS

Tavo oda
Kaip apleistas sodas
Apsipylęs žiedais.

Tu sakai – Myliu tavo ilgus plaukus –

Tavo delne raktas
Nuo paslaptingo namo
Palikto dar protėvių.

Tu sakai, kad langinių spalvos išbluko
Kaip šarvas senų vėžlių, griozdojančių po jūras.

Ant mano peties
Krito tavo apnuogintas žvilgsnis.

Maldos metu
Rankų šešeliais
Mes vaizdavom paukščius.

Tu man pasakojai apie medžius,
Kurie sulapoja
Ménulio šviesoje.

O aš nesiklausiau.
Jau anksčiau nustojau regéti, kaip tavo rankos
Ten toli nuo manęs
Veikiai atidaro
Išblukusias to namo langines
Prie upės,
Kurios vardo man niekad taip ir nesuteikei.

RESIFÉ

Miestas sulaiko kvépavimą.

Vaikai spindinčiai kūnais
Šokinėja nuo rifo
Kvaksėdami it varlés.

Jūrų véjas
Su trenksmu ant asfalto
Pažeria metalines šiuukšles.

Katės atšoka nuo savo aukų
Ir neria pajūrio link.

Tai pilnaties naktis,
Naktis su kraujo pėdsakais smėly,
Nieko neužmirštanti naktis,
Naktis, kai paslaptingi banditai prasmenga bažnyčių pilvuose,
Naktis, kai motinos gedi savo meilužių,
Naktis atmerktomis akimis ir delnu uždengta burna,
Naktis su tuščiai padengtais stalais,
Naktis su apleistomis cirko arenomis,
Naktis su Cruz do Patrão sąsmauka,
Kur ménulio šviesoje
Spindi nekaltos Afrikos vaikų kaukolės.